Turistes sense Fronteres: Guia de les Tres Dites del Laberint

Passava pel pont de Ferro. Com sempre, un estol nombrós de visitants xinesos entrà en tromba per la part de la Rambla i començà a fer servir les càmeres dels telèfons. Aliens al fet essencial que el pont és una potent antena, que permet tant la recepció de missatges extragalàctics com la tramesa dels pensaments i desitjos dels humans cap als cels. Em semblà estrany també que els guies o les guies de Ciutat de X no contemplin ensenyar als visitants o simplement als ciutadans de X, curiosos per la seva vila, un recorregut alternatiu per tres dels llocs cabdals del Laberint. Allí, en cada un dels punts situats quasi en línia recta sobre el mapa, hom pot contemplar tres sentències, gravades sobre tres blocs de pedra de mida considerable. Fets amb la cèlebre pedra nummulítica, que caracteritza la immensa majoria de les parets del Laberint. La primera màxima lítica es troba en un lloc força interessant del Laberint. La plaça dels Països, que per cert no te forma de plaça, ans és un atzucac en forma de ? quan entreu, però quan sortiu és així: L. Al final, dins d'una cova fosca de sostre baix es troba la primera dita del recorregut que proposo: INGRATIS SERVIRE NEFAS. Està gravada de forma força curiosa, tal com raja: I?GRATIS SERVIRE ?EFAS. Es possible que es pugui traduir del llatí, més o menys com: «Servir als ingrats (o desagraïts) (es una ofensa als deus) o (porta malastrugança) o (és nefast)». Un italià del segle XVI, Gabriele Simeoni, diuen que emprà per primer cop aquesta frase, com a divisa d'un escut d'armes. La imatge de la rodella consisteix en una colobra que és atacada per dues de les seves cries. També la dita va ser citada més tard, dins d'una obra teatral de Fiedrich Schiller: « El Piccolomini o la primera part de Wallenstein» (un drama en cinc actes). El protagonista (en Piccolomini), a l'escena VIII de l'obra, la tradueix com: «Cap home honest serviria un amo ingrat». A part d'aquest enigmàtic escrit, el lloc fosc i poc acollidor, on espera l'acudit als visitants, desprèn una intensa energia geològica. Fet que es fa palès amb que, una vegada us trobeu allí, el cap us roda com si anéssiu en dejú i els pèndols o les vares d'avellaner de radioestèsia es tornen bojos. Hi ha qui diu que la plaça dels Països està connectada amb la plaça dels Llardoners, prop de la Seu, on hi ha un brollador, que en temps passats rajava per tres canonades situades a la boca de tres lleons de pedra. Sembla ser que existeix una connexió espai-temporal entre els dos llocs, un forat de cuc (per saber-ne més, busqueu wormhole). De manera que hom pot ser teleportat d'una plaça a l'altra en circumstàncies ben definides, només conegudes pels entesos en mecànica relativista. Si sortiu de la plaça, sense cap entrebanc de teletransportació, pel camí usual, arribant per la Cort Royal a la pujada de l'Antic Correu i d'allí fins al començament del carrer de la Molsa, precisament a l'entrada del carrer, trobareu una altra sentència llatina, ara a la llinda d'un balcó: MODERATA DURANT, diu. És a dir: «Les coses emprades amb moderació duren». Aquesta vegada l'escrit lític és més antic, de Sèneca. El lloc no té tanta estructura geomètrica com en el cas anterior. És el meu parer que aquest punt fa de pont entre l'escrit anterior i el següent. De manera que, una vegada constatada l'existència de la frase de Sèneca sobre la pedra, podeu passar a visitar el tercer lloc. Us el recomano amb vehemència. Pugeu pel carrer de la Molsa fins que, a la dreta, enfront de l'entrada del Museu d'Història de Ciutat de X, hi ha l'anomenat Pati dels Rabins. Si la porta és oberta (ho hauria de ser sempre) entreu fins al pati. A l'esquerra trobareu una escala. Ara a la llinda d'una finestra hi veureu un altre escrit sobre la pedra. Diu: SURGE QUI DORMIS. En aquest cas l'escrit correspon a un petit fragment d'un dels versicles de l'Epístola als Efesis, el 5:14. Que diu així: « propter quod dicit surge qui dormis et exsurge a mortuis et inluminabit tibi Christus». El lloc on es troba aquest fragment bíblic no te pas més interès que el de ser un lloc entre els llocs del Laberint. Hi ha qui diu, però, que la sentència pètria ens adverteix d'un fet esgarrifós i molt més sinistre. Sobrepassa en horror l'indret on hi ha la primera de les dites del recorregut turístic proposat. Dins del bloc de pedra de Ciutat de X, diuen que hi ha tancat un monstre multidimensional aterridor. Allí, dins del bloc de pedra, un Espant espera fa eons que l'alliberin. Qui gosi fer-ho, haurà obert quelcom molt més malèfic que la capsa de Pandora. Deixarà lliure un ésser capaç de fer-se amb tot el Poder i la Glòria, de tal forma que tot això que coneixem com les més grans fites humanes, passarà a ser només un polsim en el record. Fins i tot el Maligne li te por a Allò que rumia dins de la pedra. Per si no ho sabíeu

(parlo off the record), sembla ser que una secta secreta de nigromants de Ciutat de X, fa anys que intenta revifar el Monstre. Despertant-lo de dins el seu somni en la pedra... Finalment, acabat el tour, vistos i païts els tres escrits de pedra, podeu anar a refer-vos amb un vermut al Crac, el bar que te una Seu al pati. Si és que està obert i en aquell moment l'amo gaudeix de bon humor.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/04/22/turistes-fronteres-guia-tres-dites/908962.html?utm_source=rss